Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 32. Warszawa, dnia 12 listopada 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Organizacja władz.

342.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1927 r.

w sprawie zniesienia Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Witkowie i reorganizacji komisyj szacunkowych do podatków dochodowego oraz przemysłowego w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 4, poz. 19) oraz art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Znosi się istniejący w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu Urzad Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Witkowie

§ 2.

Dotychczasowe agendy zniesionego Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Witkowie przechodzą do Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych we Wrześni i Gnieźnie, zgodnie z terytorjalnym podziałem b. powiatu Witkowskiego, dokonanym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 130).

§ 3.

Istniejące dotychczas przy Urzędach Skarbowych w Witkowie, Gnieźnie i Wrześni komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego i przemysłowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje do spraw podatku dochodowego, każda w składzie 12 członków i tyluż zastępców, po jednej dla każdego okręgu Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych we Wrześni i Gnieźnie, oraz trzy nowe komisje do spraw podatku przemysłowego w składzie po 10 członków i tyluż zastępców każda, z których dwie tworzy się przy Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Gnieźnie, jedną dla miasta, drugą zaś dla powiatu Gniezno, a jedną przy Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych we Wrześni dla okręgu tegoż urzędu.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 października 1927 r. i z tymże dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski z dnia 2 listopada 1927 r. Nr. 251, poz. 683).

Podatki bezpośrednie.

343.

OKÓLNIK L. D. V. 11326/4

w sprawie nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1928.

Do wszystkich Izb Skarbowych, wszystkich urzędów skarbowych, wszystkich kas skarbowych.

Wobec zbliżającego się terminu nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1928 poleca się Izbie Skarbowej, aby bezzwłocznie zapomocą publicznego obwieszczenia podała do wiadomości płatników Państwowego podatku przemysłowego termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (art. 30 ustawy) z podaniem ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, według kategorji i klasy miejscowości, z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Nakład tego obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie, w takiej ogólnej ilości, aby podległe urzędy skarbowe były należycie zaopatrzone w odpowiednią do stosunków miejscowych ilość obwieszczeń. Koszty nakładu pokryje Izba Skarbowa z przyznanych na ten cel kredytów.

Podwładnym urzędom skarbowym i kasom skarbowym należy natychmiast wydać zarządzenia niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1928, tudzież zwrócić szczególną uwagę kas skarbowych na przepisy § 44 rozp. Min. Skarbu z dnia 8-go sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560).

Nadto należy utworzyć odpowiednią ilość kas pomocniczych, aby płatnikom umożliwić jak najdogodniejszą i terminową wpłatę.

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rzecz niżej wymienionych związków według następujących zasad:

1) dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30%, określonej w art. 119 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych, gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę. Wpływy należy zarachować w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych, zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

2) Dodatki na rzecz instytucji, wymienionych w punkcie a) i b) art. 120 cytowanej ustawy, należy również pobrać w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule; wobec postanowień rozp. Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 591) dodatki na rzecz Izb Handlowo-Przemysłowych oraz Izb rzemieślniczych, należy pobrać na całym terenie Państwa Polskiego.

W dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Nr. 108 pod poz. 771 z r. 1925 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, dotyczące dodatków na rzecz instytucji, wymienionych w art. 120 ustawy pod lit. a), — instrukcja zaś w sprawie zarachowania i podejmowania dodatków na rzecz instytucji, o których mowa w art. 120 ustawy pod lit. b) — w Dzienniku Urz. Min. Sk. Nr. 12 pod poz. 143 z r. 1927.

Wpływy z dodatków, pobieranych na rzecz szkół zawodowych, należy zarachowywać w myśl postanowień zawartych w cytowanej wyżej instrukcji.

Co do zarachowania wpływów z dodatków, pobieranych na rzecz Izb Handlowo-Przemysłowych, oraz Izb Rzemieślniczych będzie wydane osobne zarządzenie.

Do czasu otrzymania tego zarządzenia kasy skarbowe zarachowywać będą pobrane tytułem tych dodatków wpływy do sum komunalnych na osobne konto, a wykazy szczegółowe przesyłać będą Izbom Skarbowym.

Blankiety świadectw przemysłowych będą rozesłane do kas skarbowych przez Biuro Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu przed dniem 1 listopada 1927 r. według nadesłanych tamże zamówień, opracowanych w myśl wskazówek zawartych w okólniku z dnia 30 czerwca 1927 r. L. DPO. 6468/III.

O ileby do kasy skarbowej w czasie do 1 listopada 1927 r. nie nadesłano blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, należy postąpić według wskazówek, zawartych w okólniku Nr. 134 z dnia 31 października 1925 r. L. DPO. 10007/III/25.

W końcu zwraca się uwagę na przepis art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121 z r. 1926 poz. 697), wedle którego pobierany będzie na cele równowagi budżetowej nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do uiszczanych w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1927 r. podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn.

Wobec tego rzeczony dodatek należy pobrać również przy nabywanych w listopadzie i grudniu 1927 r. świadectwach przemysłowych i kartach rejestracyjnych.

Okoliczność tę należy również podać płatnikom do wiadomości w obwieszczeniu, o którem mowa w początkowym ustępie niniejszego okólnika.

Na świadectwach przemysłowych nabywanych na rok 1928 winny kasy skarbowe dodatek ten uwidocznić i uwzględnić go również w pozycji „razem"

Wpływy z 10% nadzwyczajnego dodatku winny być zarachowane w myśl wskazówek, zawartych w okólniku z 8 lipca 1926 roku. L. DPO. 5282/I/26.

(—) Dr. *T. Grodyński.*
Podsekretarz Stanu.

Opłaty stemplowe.

344.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

103. *(art. 76).* Kuksy są (na mocy art. 79 u. o. s.) w zakresie opłat stemplowych unormowanych w rozdziale trzynastym u. o. s., zrównane z akcjami. Wobec tego wszystkie postanowienia rozdziału trzynastego, tyczące się akcyj, stosuje się również do kuksów. W szczególności więc w myśl ustępu przedostatniego art. 76 u. o. s. przepisanie własności kuksu w księdze gwareckiej, przewidziane w § 105 pruskiej ustawy górniczej, może nastąpić tylko w razie uprzedniego uiszczenia opłaty, jeżeli w przypadku poszczególnym należy się opłata w myśl rozdziału trzynastego. (L. D. V. 9573/6/27).

104. *(art. 141 punkt 13a).* Podania do Zarządu Poczt i Telegrafów o przyłączenie do państwowej sieci telefonicznej w charakterze abonenta nie podlegają opłacie stemplowej. (L. D. V. 10058/6/27).

Monopol tytoniowy.

345.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 października 1927 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych.

C y g a r a:
„Hawańskie Virginia" cena za 1 sztukę . . 60 gr.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 28 października 1927 r. Nr. 93, poz. 838).

346.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 października 1927 r.

w sprawie ustanowienia dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytonioywch.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych taryfy ogólnej:

§ 1. I. Cygara taryfy ogólnej.
1) Brillantes, Derby, Force, Imperiales, Morena . . za 1 sztukę 35 gr.
2) Atlante, Formosa, Lucretia, Lydia . . . . . za 1 sztukę 30 gr.

II. Tytoń do żucia: ogólnej taryfy.
1) Tytoń do żucia w rolkach . . za 1 kg. 25 zł.
2) Tytoń do żucia w laskach . . za 1 kg. 22 zł.

U w a g a: Wymienione w niniejszym cenniku cygara sprzedawane będą tylko do wyczerpania zapasów.

§ 2. Zapasy tytoniu do żucia w rolkach i laskach, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich miejscach sprzedaży tychże wyrobów, a którego cena została niniejszem rozporządzeniem podwyższoną, jak również przesyłki tego tytoniu, który podług dokumentów przewozowych wysłany został przed dniem wejścia w życie niniejszego

rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie został podjęty przez odbiorców, podlegają dodatkowej dopłacie na rzecz Polskiego Monopolu Tytoniowego w wysokości różnicy między dotychczasową ceną, a ceną ustanowioną niniejszem rozporządzeniem.

§ 3. Zapasy cygar wymienionych w niniejszem rozporządzeniu, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich miejscach sprzedaży, a których cena została obniżona, jak również przesyłki tychże cygar, które podług dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie zostaną podjęte przez odbiorców, podlegają bonifikacji ze strony Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego na rzecz sprzedawców w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną sprzedaży.

§ 4. Podstawę do ustalenia ilości i gatunków zapasów wyrobów tytoniowych, podlegających w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia dopłacie względnie w myśl § 3 bonifikacji stanowić będą przedłożone przez sprzedawców zgłoszenia oraz urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe.

Dodatkową opłatę monopolową z uwzględnieniem właściwego rabatu, ustaloną na podstawie protokółu sporządzonego przez organa kontroli skarbowej względnie w braku tegoż na podstawie zgłoszenia, obowiązany jest sprzedawca bezzwłocznie, a w każdym razie nie później jak do dni 8 od wejścia w życie ninieszego rozporządzenia uiścić w P. K. O. na rachunek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego Nr. konta 30,200 i donieść o tem właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych, przedkładając równocześnie poświadczenie złożenia w P. K. O. oraz egzemplarz zgłoszenia.

W razie, gdyby ustalona i zapłacona przez sprzedawcę dopłata nie odpowiadała wysokości, którą ustalą władze skarbowe, winien jest sprzedawca bezzwłocznie po zawiadomieniu dopłacić różnicę.

§ 5. Wysokość bonifakacji przysługującej sprzedawcom po myśli § 3 niniejszego rozporządzenia ustalą właściwe urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, a to na podstawie zgłoszeń, przedłożonych przez sprzedawców i dowodu urzędowego zbadania zapasów przez organa kontroli skarbowej, które winni są sprzedawcy przesłać właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych najpóźniej do dni 8 po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

O wysokości przyznanej sprzedawcom hurtowym bonifikacji przy uwzględnieniu właściwego rabatu sprzedaży zawiadomią odnośne władze skarbowe interesowanych sprzedawców oraz właściwy państwowy magazyn wyrobów tytoniowych, który przy najbliższym poborze wyrobów tytoniowych przez danego hurtownika zaliczy przyznaną bonifikację na jego dobro.

O wysokości bonifikacji przyznanej sprzedawcom detalicznym względnie innym narówni z nimi stojącym miejscom sprzedaży uwiadomią odnośne władze skarbowe interesowanych, których rzeczą będzie podjąć przyznaną im bonifikację w stałem miejscu poboru wyrobów (hurtowni, państwowym magazynie wyrobów tytoniowych, państwowej fabryce wyrobów tytoniowych) za przedłożeniem zawiadomienia. Państwowe magazyny wyrobów tytoniowych uwzględnią przyznaną bonifikację przy najbliższym poborze, hurtownie zaś wypłacą bonifikację gotówką, przedkładając ze swej strony zawiadomienie państwowemu magazynowi wyrobów tytoniowych celem uwzględnienia jej przy najbliższym poborze wyrobów tytoniowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 2 listopada 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 2 listopada 1927 r. Nr. 95, poz. 848).

347.

SPROSTOWANIE.

Podane w § 3 ustęp przedostatni okólnika Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 21 grudnia 1926 r. o karach umownych i o ustaniu stosunku kontraktowego koncesjonowanych sprzedawców wyrobów tytoniowych z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 2 z dnia 13 stycznia 1927 r. pozycja 18) konto Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w P K. O. brzmi **30.200,** a nie jak mylnie ogłoszono 50.200 (Konto Magistratu Wojew. Miasta w Brześciu n/B. w P. K. O.).

Monopol zapałczany.

348.

OKÓLNIK Dep. VI. L. 18968/3/27.

W sprawie postępowania ze skonfiskowanemi zapałkami.

Do Izby Skarbowej
wszystkie
Wydziału Skarbowego Śl. Urz. Wojew. w Katowicach.

Z wejściem w życie ustawy o monopolu zapałczanym, wyrób zapałek i przywóz tychże z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska stał się przywilejem Skarbu Państwa, wykonywanym przez Spółkę Akcyjną do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapałczanego — z tego względu zachodzi konieczność przystosowania do przepi-

sów monopolowych postępowania ze skonfiskowanemi zapałkami.

W tym celu zarządza się, co następuje:

W razie zajęcia zapałek niedopuszczonych do obrotu handlowego na obszarze Rzeczypospolitej, a w szczególności przemyconych z zagranicy lub też nielegalnie na obszarze Państwa wyprodukowanych, należy zapałki te po spisaniu w postępowaniu karnem skarbowem protokółu karnego lub doniesienia karnego z powodu wykrycia przestępstwa skarbowego nie wyczekując na orzeczenie konfiskaty, przekazać Monopolowi Zapałczanemu.

Przekazanie to uskutecznia się przez odsyłkę zajętych zapałek do najbliższej fabryki zapałek za równoczesnem zawiadomieniem Zarządu Spółki Akc. do Eksploatacji państw. mon. zapałcz. w Warszawie, ul. Królewska Nr. 3. Załączony wykaz wskazuje, gdzie mieszczą się poszczególne fabryki zapałek.

Koszta przesyłki, do których należą i koszta opakowania, ponosi nazwany Zarząd Spółki. W wypadkach wysyłki znaczniejszych ilości zapałek, połączonej z większemi kosztami, może urząd (organ) wysyłający zwrócić się do Zarządu Spółki Zapałczanej o udzielenie stosownej kwoty na pokrycie tych kosztów. Z udzielonej kwoty winien urząd wysyłający wyliczyć się zaraz po uskutecznieniu wysyłki.

O odsyłce zapałek zawiadomi urząd względnie organ wysyłający Zarząd Spółki Zapałcz. przesyłając wykaz skonfiskowanych zapałek w 2-ch egzemplarzach wedle załączonego wzoru Nr. 1. W wykazie zaznacza się, której władzy skarbowej przesłać ma Zarząd Spółki Zapałcz. protokół oszacowania. Władzą tą jest władza skarbowa I instancji, której przesłano protokół karny, wzgl. doniesienie karne. Zarząd Spółki Zapałcz. zwróci urzędowi wzgl. organowi wysyłającemu potwierdzony przez siebie egzemplarz wykazu, a drugi przechowa dla swego użytku.

Nadesłane zapałki podda Zarząd Spółki Zapałcz. zaraz po ich nadejściu komisyjnemu zbadaniu i oszacowaniu, sporządzając z tej czynności protokół w 2-ch egzemplarzach według załączonego wzoru Nr. 2. Szacunek odbywa się przy udziale urzędnika kontroli skarbowej. Cenę zapałek oznacza się wedle wysokości kosztu własnego zapałek monopolowych Jeden egzemplarz protokółu prześle Zarząd Spółki Zapałcz. urzędowi wskazanemu w wykazie Nr. 2, zaś drugi egzemplarz przechowa w swych aktach .

Skonfiskowane zapałki nienadające się do użytku lub zbyt mało wartościowe, jak również niedopuszczalne w obiegu (zapałki siarkowe), podlegają protokólarnemu zniszczeniu.

Protokóły takie odsyła się tym samym władzom, którym odsyłane być mają protokóły oszacowania.

Ustaloną kwotę odkupu, po potrąceniu poprzednio przekazanych już kosztów przesyłki, wpłaca Zarząd Spółki Zapałcz., jako dochód z konfiskat na odnośny dział budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Wojtowicz.*

Załącznik do L. D.VI. 18968/3/27.

W Y K A Z

fabryk zapałek, do których należy odsyłać skonfiskowane zapałki.

L. p.	Nazwa fabryki zapałek	Miejscowość	Uwaga
1	„Płomyk"	Warszawa	
2	Polsk. Tow. przem. zapałcz.	Częstochowa	
3	„Błonie"	Błonie	
4	„Mszczonów"	Mszczonów	
5	„Bracia Stabrowscy"	Poznań	
6	„Silesia"	Czechowice (Śląsk)	
7	„Watra"	Stryj	
8	„Progres-Wulkan"	Pińsk	
9	„Marjos"	Grodno	
10	„Promień"	Bydgoszcz	

Wzor Nr. 1.

W Y K A Z

skonfiskowanych (zajętych) zapałek przekazanych do fabryki zapałek

....w

L. p.	Rodzaj zapałek	Ilość pudełek (do 60 zapałek)	Władza, której należy przesłać protokół oszacowania	Potwierdzenie odbioru	U W A G A

Wzór Nr. 2.

P R O T O K Ó Ł

oszacowania skonfiskowanych (zajętych) zapałek przekazanych przez

....w..

L. p.	Rodzaj zapałek	Orzeczenie co do pochodzenia i uzasadnienie tego orzeczenia	Ilość pudełek (do 60 zapałek)	Wartość szacunkowa	U W A G A

Przepisy celne.

349.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 29 października 1927 r.

w sprawie ulgi celnej dla azotniaku.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególniony towar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego, podanego w rozporządzeniu w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113 poz. 800), określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w %% cła normalnego
103 pkt 5	Azotniak (cjanamid wapnia)	bez cła

§ 2. W stosunkach z państwami, które od dnia wejścia w życie rozporządzenia z dnia 11 sierpnia 1927 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 22 listopada 1924 r. o cłach maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 651) będą podlegały postanowieniom tego rozporządzenia, — ulga celna, przewidziana w § 1-szym niniejszego rozporządzenia, nie będzie miała zastosowania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1927 r. z wyjątkiem § 2, który wchodzi w życie z dniem 26 grudnia 1927 r., i obowiązuje do dnia 1 czerwca 1928 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1927 r. Nr. 97, poz. 857).

Sprawy walutowe.

350.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 5 listopada 1927 r.

w sprawie zmiany ustroju pieniężnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Środki płatnicze, wybijane przez Skarb Państwa.

Art. 1. Wybijanie monet należy do praw zwierzchniczych Państwa i jest wyłącznie jego przywilejem.

Art. 2. Wybijane będą monety:
1) złote: po 100 zł., 50 zł. i po 25 zł.;
2) srebrne: po 5 zł. i po 2 zł.;
3) niklowe: po 1 zł., po 50 gr., po 20 gr. i po 10 gr.;
4) bronzowe: po 5 gr., po 2 gr. i po 1 gr.

Monety złote po 25 zł. otrzymują nazwę dukata.

Art. 3. Monety złote będą wybijane ze stopu, zawierającego na 1.000 części ogólnej wagi 900 części złota i 100 części miedzi.

Z jednego kilograma tego stopu wybija się 5332 złote.

Waga monet po 100 zł. wynosi 18,7546 grama, średnica 30 mm. Waga monet po 50 zł. wynosi 9,3773 grama, średnica 24 mm. Waga monet po 25 zł. wynosi 4,68865 grama, średnica 19,5 mm.

Art. 4. Monety srebrne po 5 zł. wybijane będą ze stopu, zawierającego na 1.000 części ogólnej wagi 750 części srebra i 250 części miedzi.

Monety srebrne po 2 zł. wybijane będą ze stopu, zawierającego na 1.000 części ogólnej wagi 500 części srebra i 500 części miedzi.

Waga monet po 5 zł. wynosi 18 gramów średnica 33 mm. Waga monet po 2 zł. wynosi 10 gramów, średnica 27 mm.

Art. 5. Monety niklowe wybijane będą z czystego niklu. Waga monet po 1 zł. wynosi 7 gramów, średnica 25 mm. Waga monet po 50 gr. wynosi 5 gramów, średnica 23 mm. Waga monet po 20 gr. wynosi 3 gramy, średnica 20 mm. Waga monet po 10 gr. wynosi 2 gramy, średnica 17,6 mm.

Art. 6. Monety bronzowe wybijane będą ze stopu, zawierającego na 1.000 części ogólnej wagi 950 części miedzi, 40 części cyny i 10 części cynku. Waga monet po 5 gr. wynosi 3 gramy, średnica 20 mm. Waga monet po 2 gr. wynosi 2 gramy, średnica 17,6 mm. Waga monet po 1 gr. wynosi 1,5 grama, średnica 14,7 mm.

Art. 7. Przy wybijaniu monet złotych i srebrnych odchylenia poniżej i powyżej norm, wskazanych w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia co do wagi i próby, nie mogą przekraczać dla monet złotych: co do próby — dwóch tysięcznych części, co do wagi — dla monet po 100 zł. i po 50 zł. jednej tysięcznej części ich wagi i po 25 zł. — dwóch tysięcznych części ich wagi; dla monet srebrnych: co do próby dla monet po 5 zł. — dwóch tysięcznych części dla monet po 2 zł. — trzech tysięcznych części, co do wagi — dla monet po 5 zł. — trzech tysięcznych części ich wagi dla monet po 2 zł. — pięciu tysięcznych części ich wagi.

Minister Skarbu określi dopuszczalne przy wybijaniu monet niklowych i bronzowych odchylenia poniżej i powyżej norm, wskazanych w art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Art. 8. Na rachunek osób prywatnych mogą być wybijane, na warunkach przez Ministra Skarbu oznaczonych, za pokryciem kosztów wybicia te z pośród monet złotych, które Minister Skarbu uzna za potrzebne dla obiegu.

Monety z innych metali są wybijane wyłącznie na rachunek Skarbu Państwa.

Art. 9. Wzory monet ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzeń, podając jako załączniki wizerunki odnośnych monet w graficznej reprodukcji.

Rozdział II.

Obieg pieniężny.

Art. 10. O ile zapłata w myśl obowiązujących przepisów nie jest przewidziana w inny sposób, monety, wypuszczone na podstawie niniejszego rozporządznia, są środkami płatniczemi, mającemi moc umarzania zobowiązań przez zapłatę: monety złote bez ograniczenia kwoty, monety srebrne pięciozłotowe do kwoty pięciuset złotych, monety srebrne dwuzłotowe oraz niklowe jednozłotowe do kwoty stu złotych, pozostałe monety niklowe i bronzowe łącznie do kwoty dziesięciu złotych przy każdej wypłacie.

Kasy państwowe przyjmują monety wszelkich rodzajów w każdej ilości przy wszystkich wpłatach z wyjątkiem tych wpłat, które w myśl obowiązujących przepisów winny być uiszczane w monetach złotych.

Art. 11. Nikt nie jest obowiązany do przyjmowania jako środka płatniczego monet, których wizerunek jest całkowicie zatarty, oraz monet widocznie uszkodzonych, jak również monet złotych, w których waga zmniejszyła się wskutek zużycia w stosunku do najmniejszej wagi dopuszczalnej przy wybiciu w myśl art. 7 niniejszego rozporządzenia więcej, niż o pięć tysięcznych części.

Monety złote, które utraciły większą od wyżej wskazanej części wagi, zostają przez Skarb wycofane z obiegu z zapłatą 5,33 zł. za każdy gram pozostałej w nich wagi.

Art. 12. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania przepisów o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych oraz zatrzymywaniu fałszywych środków płatniczych.

Rozdział III.

Zobowiązania w złotych.

Art. 13. Zobowiązania pieniężne wszelkiego rodzaju, wyrażone w złotych lub przeliczone na złote, płatne są w środkach płatniczych, określonych w rozdziałach I i VII niniejszego rozporządzenia, oraz w biletach Banku Polskiego, licząc jeden złoty, na jaki zobowiązania te opiewają lub zostały przerachowane, za jeden złoty, określony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 790).

Rozdział IV.

Zobowiązania w złotych w złocie.

Art. 14. Wszelkie zobowiązania, opiewające na złote w złocie, których tytuły powstały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia lub które zostały przed powyższym terminem hipotecznie zabezpieczone, ulegają przeliczeniu w stosunku 1 złoty w złocie, na jaki zobowiązanie opiewa, równy 1,72 złotego w złocie, płatnego w sposób przewidziany w art. 16.

Jednakowoż zobowiązania, opiewające na złote w złocie, których tytuły powstały po dniu 13 października 1927 r., a przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, lub które zostały w powyższym okresie czasu hipotecznie zabezpieczone, nie ulegają przerachowaniu w myśl poprzedniego ustępu, jeżeli z ich treści lub z towarzyszących ich powstaniu okoliczności wynika, że zostały one zawarte w złotych w złocie w rozumieniu art. 16 niniejszego rozporządzenia.

Przerachowanie w myśl ustępu pierwszego niniejszego artykułu musi być uwidocznione we wpisach hipotecznych, zabezpieczających dane zobowiązanie:

a) na żądanie dłużnika lub wierzyciela,
b) przy dokonywaniu zmian w danym wpisie hipotecznym.

W miarę potrzeby Minister Skarbu wyda przepisy co do przestemplowania lub wymiany papierów wartościowych emitowanych w złotych w złocie przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 790) względnie niniejszego rozporządzenia.

Podania, wpisy hipoteczne i inne czynności, związane z dokonaniem zmian w księgach hipotecznych w myśl niniejszego artykułu, wolne są od opłat (należytości) sądowych.

Art. 15 Wszelkie zobowiązania, nie wyłączając weksli i papierów wartościowych, mogą być wyrażane, a wynikłe stąd pretensje mogą być dochodzone w złotych w złocie, przyczem należy stosować art. 16 niniejszego rozporządzenia.

Art. 16. Wierzytelność, opiewająca na złote w złocie, płatna jest według równowartości 900/5332 grama czystego złota za złotego w złocie.

Aż do czasu rozpoczęcia przez Bank Polski wymiany banknotów na złoto równowartość ta obliczana będzie na dzień poprzedzający zapłatę według wartości złota, ogłaszanej w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu na podstawie cen czystego złota na giełdzie w New Yorku i przeciętnego kursu dolara w postaci wypłaty na New York na giełdzie w Warszawie.

Można również zastrzec, aby wierzytelność, opiewająca na złote w złocie, płatną była efektywnie złotemi monetami polskiemi.

Rozdział V.

Bilanse publicznych i prywatnych przedsiębiorstw.

Art. 17. Zasady przerachowania bilansów przedsiębiorstw publicznych i prywatnych ustalone zostaną w drodze osobnego rozporządzenia.

Rozdział VI.

Przerachowanie kwot pieniężnych w ustawach i rozporządzeniach.

Art. 18. Wyrażone w złotych względnie przeliczone na złote kwoty pieniężne w ustawach i rozporządzeniach nie ulegają zmianie skutkiem wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile nie są wyrażone w złotych w złocie, w którym to wypadku ma zastosowanie art. 14 niniejszego rozporządzenia.

Co do pobierania cła w monecie złotej obowiązują nadal postanowienia art. 14 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 24 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 372) z tem, że stawki obowiązującej taryfy celnej zostaną przeliczone na nową jednostkę pieniężną w drodze osobnego rozporządzenia. Do tego czasu należności celne pobierane będą w środkach płatniczych, określonych w rozdziałach I i VII niniejszego rozporządzenia, oraz w biletach Banku Polskiego, licząc jeden złoty, na jaki te należności opiewają, za jeden złoty, określony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 790).

Rozdział VII.

Przepisy przejściowe.

Art 19. Emitowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia monety srebrne, bilety zdawkowe i bilety państwowe utracą charakter prawnego środka płatniczego w terminach, ustala-

nych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń wykonawczych.

Art. 20. Monety srebrne, emitowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, wymieniane będą w terminach, wskazanych w rozporządzeniu Ministra Skarbu, na monety srebrne, bite na podstawie rozdziału I niniejszego rozporządzenia, oraz na bilety Banku Polskiego w stosunku złoty za złoty.

Bilety zdawkowe i bilety państwowe zostaną wymienione na monety srebrne i bilety Banku Polskiego w terminach, wskazanych w rozporządzeniu Ministra Skarbu, w stosunku złoty za złoty.

Terminy rozpoczęcia wymiany monet srebrnych, biletów zdawkowych i biletów państwowych winny być ustalane w taki sposób, aby rozpoczęcie wymiany nastąpiło co najmniej na trzy miesiące przed terminem, w którym środki te utracą charakter prawnego środka płatniczego. W kasach skarbowych wymiana winna trwać co najmniej dwa lata po tymże terminie.

Art. 21. Paragraf 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie hipotecznie zabezpieczonych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 385) w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 1 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 534) uchyla się, w jego zaś miejsce będzie stosowany art. 16 niniejszego rozporządzenia.

Art. 22. Ustęp drugi art. 8 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) otrzymuje brzmienie następujące:

„Aż do czasu rozpoczęcia przez Bank Polski wymiany banknotów na złoto, złote w złocie ocenia się według równowartości ostatnio ogłoszonej w Monitorze Polskim przed sporządzeniem czynności prawnej (art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855)".

Art. 23. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc:

a) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 37, poz. 401);

b) ustawa z dnia 23 czerwca 1925 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany systemu monetarnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 466);

c) §§ 6, 7 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) w brzmieniu, ustalonem przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 28 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 564), oraz ustawa z dnia 23 czerwca 1925 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz.467);

d) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 października 1926 r. w sprawie uregulowania obrotu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 610).

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Dr. *Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1927 r. Nr. 97, poz. 855).

351.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 listopada 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zniesienia ograniczeń obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 mar-

ca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 257) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 15 sierpnia 1926 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 482), zmienione rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 67).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1927 r. Nr. 97, poz. 858).

Przepisy o instytucjach bankowych.

352.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 5 listopada 1927 r.

o zatwierdzeniu zmian w statucie Banku Polskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Na podstawie art. 12 statutu Banku Polskiego [załącznik do rozporządzenia Przydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 75) w brzmieniu ustalonem w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 531)] zatwierdza się uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonarjuszów Banku Polskiego z dnia 5 listopada 1927 r. dotyczącą zmian niektórych artykułów statutu Banku Polskiego. Tekst zmienionych artykułów podaje się jako załącznik, stanowiący integralną część niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 8, poz. 75) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 19 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 2, poz. 15), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 531) oraz niniejszem rozporządzeniem.

Art. 3. Powiększenie kapitału zakładowego Banku Polskiego o 50 miljonów złotych, przewidziane w punkcie c aneksu do części II Planu Stabilizacyjnego Rządu Rzczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 789), a zatwierdzone przez Ministra Skarbu nie podlega opłacie stemplowej.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (poz. 856).

Tekst zmienionych artykułów statutu Banku Polskiego.

Art. 1.

Celem utrzymania stałości pieniądza oraz regulowania obiegu pieniężnego i kredytu, zawiązuje się na podstawie niniejszego statutu spółka akcyjna pod nazwą „Bank Polski", wyposażoną przez Państwo w przywilej emisji biletów bankowych i nazywana w niniejszym statucie Bank.

Art. 4.

Kapitał zakładowy Banku wynosi sto pięćdziesiąt miljonów złotych i składa się z 1.500.000 akcyj po 100 złotych.

Dalsze powiększenie kapitału zakładowego może nastąpić na mocy uchwały Walnego Zebrania Akcjonarjuszów w sposób, przewidziany w art. 12.

Art. 5.

Akcje Banku są imienne. Każdą wydaną akcję imienną wpisuje się do prowadzonej przez Bank księgi akcjonarjuszów z oznaczeniem imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i zawodu właściciela.

Akcje Banku winny być opatrzone numerami porządkowemi, pieczęcią Banku i podpisami: Prezesa Banku, Dyrektora i Skarbnika. Podpisy mogą być wykonane sposobem graficznym.

Na podstawie uchwały Rady Banku mogą być wydane akcje zbiorowe.

Za zgodą Prezesa Banku akcje imienne mogą być zamieniane na akcje na okaziciela w odcinkach nie wyższych nad 10 akcyj, przyczem ogólna ilość akcyj na okaziciela nie może przekraczać 15% kapitału zakładowego Banku.

Akcje na okaziciela, na życzenie ich posiadacza mogą być za zgodą Prezesa Banku zamienione na akcje imienne.

Art. 12.

Do kompetencji Walnego Zebrania należą następujące sprawy:

a) zatwierdzanie sprawozdań rocznych, bilansu, rachunku zysków i strat oraz projektowanego podziału zysków,
b) wybory członków Rady Banku i Komisji Rewizyjnej, ich zastępców oraz ustalanie dla nich wynagrodzenia,
c) wszelkie sprawy wniesione przez Radę Banku,
d) powiększanie kapitału zakładowego,
e) inne zmiany statutu,
f) likwidacja Banku.

Uchwały Walnego Zebrania, dotyczące powiększenia kapitału zakładowego, wymagają zatwierdzenia przez Ministra Skarbu.

Uchwały, dotyczące innych zmian statutu oraz likwidacji w czasie trwania przywileju emisyjnego, wymagają zatwierdzenia przez władze ustawodawcze.

Art. 15.

Ogłoszenia o zwołaniu Walnego Zebrania umieszcza się wraz z porządkiem obrad w Monitorze Polskim, co najmniej na trzy tygodnie przed terminem.

W razie nadzwyczajnych wypadków Walne Zebranie może być zwołane przez Prezesa Banku drogą ogłoszenia w Monitorze Polskim, zamieszczonego na trzy dni przed terminem i powtórzonego co najmniej w pięciu pismach polskich na widocznem miejscu.

Art. 18.

Każdy akcjonarjusz, uprawniony do udziału w Walnem Zebraniu (art. 16) i do głosowania na niem (art. 17), może wykonywać swoje prawa przez pełnomocnika.

Akcjonarjusz, posiadający mniej niż 25 akcyj, może upoważnić do zastępstwa innego akcjonarjusza, przyczem każde 25 akcyj łącznie z reprezentowanemi dają prawo do jednego głosu.

Pełnomocnikiem osoby fizycznej może być tylko akcjonarjusz, uprawniony do udziału w Walnem Zebraniu, lecz nikt nie może posiadać więcej niż 500 głosów razem z własnemi.

Pełnomocnikiem osoby prawnej może być osoba, wskazana piśmiennie przy zgłaszaniu się o kartę wstępu, bez względu na to, czy jest akcjonarjuszem Banku.

Każdemu akcjonarjuszowi wolno mieć tylko jednego pełnomocnika.

Pełnomocnictwa do uczestniczenia i głosowania na Walnem Zebraniu są wolne od opłat stemplowych.

Pełnomocnictwa wystawia się w formie listu do Dyrekcji Banku Polskiego, podpisanego własnoręcznie pełnem imieniem i nazwiskiem akcjonarjusza.

Art. 19.

Pełnomocnictwa do uczestniczenia na Walnem Zebraniu winny być przedstawione w Centrali Banku w Warszawie najpóźniej na 7 dni przed terminem Zebrania dla wpisania na listę upoważnionych do głosowania i przygotowania kart wstępu z oznaczeniem ilości głosów.

Akcjonarjusze otrzymują karty wstępu na podstawie zapisów w księdze akcjonarjuszów. Wydawanie kart wstępu rozpoczyna się na 2 tygodnie przed terminem Zebrania i przerywa się na 3 dni przed Zebraniem.

W razie zwołania Walnego Zebrania w sposób, przewidziany w drugim ustępie art. 15, wy-

dawanie kart wstępu przerywa się dopiero w przeddzień Walnego Zebrania.

Art. 26a.

Uchwałą Rady, powziętą większością co najmniej 9 członków Rady i Prezesa Banku oraz zatwierdzoną przez Ministra Skarbu, ilość członków Rady może być powiększona na okres najdłużej trzyletni o jednego, którego powołuje do swego grona Rada Banku taką samą kwalifikowaną większością.

Wybór kooptowanego przez Radę członka Rady winien być zatwierdzony przez najbliższe zwyczajne Walne Zebranie. W razie jego śmierci, ustąpienia lub niemożności pełnienia funkcyj, Rada powołuje nowego członka na czas do upływu kadencji.

Art. 34.

Rada Banku ustala, iloma i czyjemi podpisami mają być opatrzone zobowiązania, listy i wszelkie dokumenty, wystawiane przez Bank.

Spis osób, upoważnionych w oddziałach do podpisywania, ma być wywieszony na widocznem miejscu w każdym oddziale Banku.

Art. 47.

Bank będzie miał obowiązek wymiany wypuszczonych biletów bankowych na każde żądanie i w nieograniczonych ilościach na monety złote.

Moment rozpoczęcia przez Centralę Banku w Warszawie obowiązkowej wymiany biletów na złoto według ustawy monetarnej zostanie oznaczony rozporządzeniem Rady Ministrów, wydanem na wniosek Ministra Skarbu, opierający się na uchwale Rady Banku.

Do czasu wejścia w życie wymiany w myśl ustępu pierwszego niniejszego artykułu, Bank wymienia bilety bankowe podług swego wyboru:

a) na monety złote,

b) na sztaby złote w stosunku 5924,44 złotych za 1 kg. czystego złota,

c) na czeki zagraniczne w walucie wymienialnej na złoto w stosunku równi monetarnej, przyczem Bank ma prawo doliczać koszty przesyłki znaczniejszych ilości złota z Warszawy do miejsca płatności czeku.

Wymiana odbywa się tylko w Centrali Banku w Warszawie, przyczem tylko w kwotach powyżej 20.000 złotych.

Art. 51.

Obieg biletów bankowych oraz natychmiast płatne zobowiązania Banku mają być pokryte co najmniej w 40% następującemi wartościami:

a) zapasem złota w monetach i sztabach,

b) zapasem srebra według wartości w złocie, jednakże nie wyżej nad 5% zapasu złota,

c) zapasem pieniędzy zagranicznych,

d) wierzytelnościami w pierwszorzędnych bankach zagranicznych, płatnemi natychmiast lub za wypowiedzeniem nie dłuższem jak 30 dni,

e) natychmiast płatnemi czekami i przekazami na zagraniczne pierwszorzędne banki,

f) zapasem weksli, akceptowanych lub żyrowanych prze pierwszorzędne banki zagraniczne i płatnych w ciągu 90 dni.

Wartości, wymienione w punktach c), d), e) i f), winny opiewać na waluty zagraniczne, wymienialne na złoto.

Rada Banku oznacza, jakie waluty zagraniczne odpowiadają powyższemu warunkowi.

Przy obliczaniu pokrycia potrąca się:

a) sumy, uzyskane z pożyczek, zabezpieczonych złotem Banku,

b) zobowiązania Banku w walutach zagranicznych, płatne w przeciągu 90 dni.

Zapas złota w monetach i w sztabach winien wynosić co najmniej ¾ minimalnego pokrycia obliczonego w myśl niniejszego artykułu.

Art. 52.

Ilekroć pokrycie, obliczone w myśl art. 51, spadnie poniżej 40% Bank płaci Skarbowi podatek od nadwyżki ponad sumę pokrytą w wysokości 40% — według następujących norm:

3% rocznie przy pokryciu poniżej 40%
6% " " " " 37%
10% " " " " 34% aż do 30%

włącznie; przy dalszym spadku pokrycia podatek 10%-wy podnosi się o 1% za każdy spadek o 1% poniżej 30%.

Obliczanie podatku odbywa się co 10 dni przy sporządzaniu dekadowych bilansów.

Jeżeli procent pokrycia spada poniżej 40%, stopa dyskontowa musi być wyższa ponad 6% przynajmniej o ⅓ część stopy podatku płaconego Skarbowi.

Art. 53.

Bilety bankowe, znajdujące się w obiegu, które nie są pokryte wartościami, wskazanemi w art. 51, muszą być pokryte:

a) wekslami i wskazanemi w punkcie a) art. 55 innemi wartościami,

b) zapasem polskich monet srebrnych i bilonem, który to zapas nie może jednak przekraczać 5% ogólnej sumy emisji biletów bankowych,

c) pożyczkami zabezpieczonemi wartościami, wyszczególnionemi w art. 63,

d) zapasem papierów procentowych, wyszczególnionych w art. 55, punkt e),

e) długiem Skarbu Państwa na rachunku bezprocentowego kredytu, z którego Skarb korzysta do sumy nie wyższej nad 50 miljonów złotych przez cały czas trwania przywileju Banku.

Art. 55.

Do zakresu działania Banku, poza czynnościami emisyjnemi (art. 46 — 54) należy:

a) dyskonto weksli, warrantów, papierów wartościowych i kuponów (art. 58 i 60),

b) udzielanie pożyczek, zabezpieczonych wartościami, wyszczególnionemi w art. 63,

c) kupno i sprzedaż złota i srebra,

d) kupno i sprzedaż walut obcych oraz dewiz, utrzymywanie zagarnicą rachunków oraz korzystanie z kredytów, potrzebnych do wykonywania tych czynności, przyczem Bank ma prawo oddawać w zastaw swój portfel wekslowy oraz inne wartości i redyskontować weksle krajowe lub zagraniczne,

e) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów procentowych państwowych, komunalnych i hipotecznych, z tem zastrzeżeniem, że na kupno tych papierów nie może być zużytych więcej jak 10% kapitałów własnych Banku,

f) przyjmowanie wkładów (art. 69) i otwieranie rachunków żyrowych,

g) sprzedaż przekazów i wypłat na własne Oddziały,

h) inkasowanie weksli i innych dokumentów,

i) przyjmowanie depozytów na przechowanie i do administracji (art. 71),

j) załatwianie wszelkich zleceń komisowych z dziedziny bankowej.

Art. 77.

Akcje Banku i wypłacona od nich dywidenda i superdywidenda nie podlegają do 31 grudnia 1937 r. żadnym podatkom.

Art. 78.

Bank winien ogłaszać w Monitorze Polskim:

a) bilans i roczne zamknięcie rachunku zysków i strat najpóźniej na dwa tygodnie przed Walnem Zebraniem,

b) skrócony bilans za każdą dekadę najdalej w 7 dni po jej upływie.

Skrócony bilans musi zawierać następujące pozycje:

A. po stronie czynnej:

a) kruszec: złoto i srebro według wartości w złocie (art. 51, punkt a) i b),

b) waluty, dewizy i wierzytelności zagraniczne, zaliczone do pokrycia obiegu biletów bankowych,

c) polskie monety srebrne i bilon (art. 53, punkt b),

d) portfel wekslowy (art. 55, punkt a),

e) pożyczki zabezpieczone zastawami (art. 63),

f) zdyskontowane (art. 60) i skupione na własność papiery procentowe (art. 55, punkt e),

g) dług Skarbu (art. 53, punkt a),

h) nieruchomości i ruchomości,

i) inne aktywa.

B. po stronie biernej:

a) kapitał zakładowy,

b) fundusz zapasowy,

c) obieg biletów bankowych,

d) rachunki żyrowe i inne natychmiast płatne zobowiązania,

e) inne pasywa.

(Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1927 r. Nr. 97, poz. 856).

Drukarnia Państwowa Miodowa 22. Nr. 38750. 12/XI. 27. 6000.